

Sygn. akt III KK 430/12

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 12 kwietnia 2013 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Tomasz Artymiuk (przewodniczący)

SSN Rafał Malarski

SSN Józef Szewczyk (sprawozdawca)

Protokolant Anna Korzeniecka-Plewka

przy udziale prokuratora Prokuratury Generalnej Zbigniewa Siejbika ,
po rozpoznaniu w Izbie Karnej w dniu 12 kwietnia 2013 r.,
sprawy I. Z.

oskarżony z art. 178 a § 1 k.k.

z powodu kasacji, wniesionej przez Prokuratora Generalnego na niekorzyść
oskarżonego

od wyroku Sądu Rejonowego w G.

z dnia 5 września 2012 r.,

**uchyla zaskarżony wyrok i sprawę przekazuje do ponownego
rozpoznania Sądowi Rejonowemu w Ł .**

UZASADNIENIE

I. Z. został oskarżony o to, że w dniu 10 kwietnia 2012 r. w miejscowości K.,
znajdując się w stanie nietrzeźwości o stężeniu 0,32 i 0,29 mg/l alkoholu w
wydychanym powietrzu, odpowiadającym takiemu stężeniu we krwi, kierował
samochodem osobowym marki VW Passat o nr. rej. [...] po drodze publicznej, tj. o
czyn z art. 178a § 1 k.k.

Sąd Rejonowy w G., po skierowaniu sprawy, w trybie art. 339 § 1 pkt 2 k.p.k. na posiedzenie, wyrokiem z dnia 5 września 2012 r., orzekł, że:

1. oskarżony I. Z. popełnił zarzucany czyn z art. 178a § 1 k.k. oraz, że społeczna szkodliwość zarzucanego mu czynu nie jest znaczna i na mocy art. 66 § 1 i 2 k.k., art. 64 § 1 k.k. warunkowo umorzył postępowanie karne wobec oskarżonego I. Z. na okres jednego roku tytułem próby;
2. na mocy art. 67 § 3 k.k. w zw. z art. 39 pkt 3 k.k. orzekł wobec oskarżonego środek karny w postaci zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym przez okres jednego roku z wyłączeniem kat. A i T prawa jazdy;
3. na mocy art. 63 § 2 k.k., na poczet orzeczonego wobec oskarżonego zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym, określonego w pkt 2 wyroku zaliczył okres zatrzymania prawa jazdy od dnia 10 kwietnia 2012 roku;
4. zasądził od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa kwotę 60 złotych tytułem opłaty sądowej i obciążył go pozostałymi kosztami sądowymi w sprawie w kwocie 90 zł.

Wyrok ten, wobec niezaskarżenia przez żadną ze stron uprawomocnił się w dniu 13 września 2012 r.

Od prawomocnego wyroku Sądu Rejonowego w G. z dnia 5 września 2012 r., kasację wywiódł Prokurator Generalny.

Na podstawie art. 521 § 1 k.p.k. zaskarżył wyrok w całości, na niekorzyść oskarżonego I. Z. Na zasadzie art. 523 § 1 k.p.k., art. 526 § 1 k.p.k. i art. 537 § 1 i 2 k.p.k. zarzucił rażące i mające istotny wpływ na treść wyroku naruszenie przepisu prawa karnego materialnego – art. 66 § 1 k.k., polegające na warunkowym umorzeniu postępowania karnego wobec I. Z., pomimo niespełnienia określonej w tym przepisie przesłanki uprzedniej niekaralności sprawcy za przestępstwo umyślne i wniósł o uchylenie zaskarżonego wyroku oraz przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi Rejonowemu w G.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Kasacja jest oczywiście zasadna.

Stosownie do treści art. 66 § 1 k.k. jedną z przesłanek warunkowego umorzenia postępowania karnego jest ustalenie, że sprawca nie był uprzednio karany za przestępstwo umyślne.

W rozpoznawanej sprawie, zarówno Prokurator, jak i Sąd, opierając się na informacji o karalności I. Z., z której wynikało, że na dzień 19 kwietnia 2012 r. oskarżony nie był notowany w Krajowym Rejestrze Karnym, błędnie przyjęli, że oskarżony nie był karany za przestępstwo umyślne.

Tymczasem okazało się, że I. Z., wyrokiem Sądu Rejonowego w G. z dnia 14 grudnia 2010 r., prawomocnym od dnia 22 grudnia 2010 r., został uznany winnym popełnienia występku z art. 178 a § 1 k.k. i skazany na karę 3 miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres 2 lat próby. Wyrokiem tym orzeczono również na podstawie art. 71 § 1 k.k. grzywnę w wysokości 50 stawek dziennych w kwocie po 20 złotych oraz zakaz prowadzenia pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym na okres jednego roku z wyłączeniem kategorii T prawa jazdy. Skazanie to nie uległo zatarciu z mocy prawa, a wskazany w art. 76 § 1 k.k. okres upływa dopiero w dniu 22 czerwca 2013 r.

Podsumowując, warunkowe umorzenie postępowania karnego wobec I. Z. nastąpiło z rażąco obrazą art. 66 § 1 k.k., która miała wpływ na treść wyroku.

Biorąc powyższe rozważania pod uwagę, Sąd Najwyższy uchylił zaskarżony wyrok i sprawę przekazał do ponownego rozpoznania na podstawie § 1 pkt 14 lit. a oraz § 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 5.10.2012 r. w sprawie zniesienia niektórych sądów rejonowych (Dz. U. 2012, poz. 1121) oraz § 3 pkt 19 lit. a rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 25.10.2012 r. w sprawie ustalenia siedzib i obszarów właściwości sądów apelacyjnych, okręgowych i rejonowych (Dz. U. 2012 poz. 1223) Sądowi Rejonowemu w Ł.